

[Aksel Larsen.]

tid fremsatte, og som jeg er meget ked af at han har frafaldet. Men jeg erkender naturligvis, at det er noget urimeligt, hvis man ikke udvider adgangen for syge til at stemme til også at omfatte dem, der ikke er indlagt på offentlige sygehuse eller offentlige helbredelsesanstalter. Der findes jo mange, som ligger syge hjemme, og det er vel sådan, at en væsentlig del af dem, der ligger syge hjemme, er værre stedt med hensyn til at forlade sengen og gå hen og stemme end dem, der ligger på sygehus, og det kan anføres, at det vil føles som en stor uretfærdighed for denne kategori af syge, at de ikke får lov til at stemme, når de, der er indlagt på sygehuse, får lov til det.

Det kan udmærket lade sig gøre at give alle syge, der ønsker det, adgang til at afgive deres stemme; man kan jo sende tilforordnede vælgere eller medlemmer af valgbestyrelsen hjem til dem og sørge for, at de stemmer under så betryggende forhold, som nu engang kan skaffes i et privat hjem. Jeg tror ikke på, at det vil være så forfærdelig besværligt eller medføre så fantastiske omkostninger, som jeg forstår udvalgsflertallet forestiller sig, og hvis man endelig er bange for det dér, ja, så kunne man jo indrette det sådan, at de syge, der ligger i hjemmene og ønsker at afgive deres stemme, i forvejen, nogle dage før eller dagen før valget, kunne meddele valgbestyrelsen, at de ønsker at afgive deres stemme og befinder sig dér og dér, og så kunne man på valgdagen sende et par tilforordnede vælgere hjem til dem til at ordne selve stemmeafgivningen; så går det nok. Der er ikke tale om så forfærdelig mange, at det ikke kan praktiseres og praktiseres med forholdsvis beskedne omkostninger.

Jeg havde tænkt mig, at man kunne forsøge at gøre det på den måde, men det var der ingen stemning for; man har sagt, at det ville være for besværligt og koste for mange penge. Men hvis man endelig ikke vil følge denne fremgangsmåde, kunne man indføre at stemme ved fuldmagt, og jeg ville ikke nære nogen betænkelighed herved. Jeg hører, det ærede medlem hr. Harald Nielsen siger, at det kan man ikke, for vi må jo sørge for, at der er hemmelig

stemmeafgivning, og det siger det ærede medlem hr. Holger Eriksen også. Ja men hvor megen hemmelighed er der ved stemmeafgivningen, når en syg — det være sig en kronisk syg, som den radikale ordfører nu pludselig fatter kærlighed til, eller en anden, en ikke-kronisk syg, men dog en syg — bliver transporteret i bil eller ambulance til stemmestedet og stemmer i køretøjet? Hvor megen garanti har man da for stemmeafgivningens hemmeligholdelse, for vedkommende er jo ikke inde i det hemmelige rum? Hvor kan det hemmelige rums varme og begejstrede tilhængere finde sig i, at der kan stemmes i et køretøj ude på gaden? Jeg synes, de derved torpederer deres egen argumentation for, at der kun bør stemmes i det hemmelige rum, og dermed også torpederer deres indvending mod at lade folk stemme ved fuldmagt. Jeg har indtrykket af, at dette system fungerer ganske godt i Sverige. Jeg ved godt, at det er begrænset til, at man kan give sin ægtefælle fuldmagt til at afgive stemme for sig. Det er muligt, man bør nøjes med denne begrænsning, og jeg skulle tro, at de fleste ægtefæller har det sådan, ikke just at de stemmer på samme parti, men at de dog altid vil være så loyale over for hinanden, at de afgiver den syges stemme i overensstemmelse med dennes ønske.

Men her kommer så det ærede medlem hr. Holger Eriksen med en ny indvending, idet han siger: ja men hvad så med de ugifte, de har ikke den mulighed? Ja, på den måde kan man jo komme med en hel masse indvendinger og sige, at hvis man nu giver en kategori vælgere, der hidtil har været afskåret fra at deltage i afstemningen, adgang til at stemme, så vil der dog stadig væk være nogle, der ikke får lov at stemme. Og hvis man overvinder også den hindring, tvivler jeg ikke om, at man alligevel vil kunne finde en eller anden person, som er afskåret fra at stemme, og så vil man sige, at fordi han er afskåret fra at stemme, kan vi heller ikke give alle de andre lov til at stemme. Jeg synes virkelig, det er en dårlig argumentation.

Jeg er altså ikke tilfreds med det forslag, der ligger fra den højtærede minister, for så vidt som jeg mener, det burde udvides som af mig skitseret på den ene eller den anden måde. Jeg har talt for det i udvalget,